

Variants formals de *nu*

(ALDC, II, 194. *Nu*)

(En aquest mapa només consignem els derivats del llat. *NUDU juntament amb compostos (*desnú*) i derivats (*nuet*); per a la variació lèxica d'aquest concepte, veg. mapa 144.)

El resultat *nuu*, del cat. ant. i avui del mall. i men., és la forma més fidel a la var. llat. de NODU, *NUDU, a través de *nud > *nu[ð] i la vocalització de [ð] en [w], com PEDE > *peu*. Per contracció, *nuu* ha passat a *nu* que, en alguerès, per repetició intensiva, també ha donat *munú* (veg. *mol mol* 'molt moll'); en poblacions valencianes, per addició del

sufix *-et* (< llat. -ITTU), i ulterior lexicalització -tan freqüent en val.-, ha passat a *nuet* (amb les var. *nouet*, *noet*) i, amb el doble sufix, *nuetet* 170, 175. Per la freqüència d'ús del plural *nus*, aquest s'ha arribat a sentir com un singular i d'aquí la formació d'un pseudoplural *nusos*. El ross. *nut* (f. *nuda*) és tributari de l'occità. La var. prefixada *desnú* (*desnuu*) es deu probablement a la convivència de *nu* (*nuu*) amb *despullat*.

Nu i *nuet* són els mots normatius.

